

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. Y.**
státní příslušnost Turecká republika

zastoupen Mgr. Karin Poncza Hadwigerovou, advokátkou sídlem 736
01 Havířov – Město, Příčná 327/1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2023 č. j. OAM-378/LE-VL12-VL15-
2022, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13,

§ 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

2. Žalobce žalovanému vytkl, že se do hloubky nezabýval problémy Kurdů v turecké společnosti. Konstatoval, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je jeho kurdský původ a s ním související rasismus. Do roku 2019 byl členem politické strany HDP, která je opoziční prokurdskou politickou stranou. Účastnil se pochodů a mítinků a byl zástupcem předsedy skupiny mladých lidí. Aktuálně pouze sympatizuje s touto stranou. Jako Kurd žije v zemi původu pod neustálým tlakem ze strany státu, a to z důvodu své národnosti a rovněž z důvodu účasti na demonstraci HENDEK v roce 2014 – 2015. V minulosti se pro svůj původ dostal v zemi původu do střetu s místní policií, byl asi čtyřikrát policií zastaven, odveden, ponižován a zbit, aniž by znal důvod takového jednání. Po dvou dnech byl pak propuštěn. O této skutečnosti nemá žádný důkaz, jelikož je běžnou praxí policie, že s poškozeným neseíše žádný záznam. Jediným důkazem o zbití je jizva na hlavě a na prstu levé ruky. Následně politickou stranu opustil, jelikož mu členství znemožňovalo finančně zajistit rodinu. Snažil se změnit prostředí, přestěhoval se do Antalye, a to v letech 2018 – 2022, ale ani v této oblasti nemohl mluvit kurdským jazykem, nadále se tam cítil ponížený a nemohl se svobodně projevovat jako Kurd. Má odůvodněný strach z pronásledování v budoucnu, zvláště pak jako neúspěšný žadatel o mezinárodní ochranu a stálý sympatizant prokurdské strany HDP. Skutečnost, že již není členem této strany, na jeho situaci nic nemění, jelikož je nadále u policie veden jako bývalý člen, a ti jsou policií vyhledáváni. Z tohoto důvodu mu hrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaný neshromáždil dostatek informací o zemi původu, žalovaným shromážděné zprávy nevyhovují obsahově požadavkům přílohy 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU. Podle článku 37 odst. 3 Směrnice se vymezení země jako bezpečné musí zakládat na řadě zdrojů informací, zejména informací z jiných členských států, od Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Rady Evropy a jiných významných mezinárodních organizací, což v tomto případě dodrženo nebylo. Žalovaný tak vycházel z méně podstatných zpráv a informací, byť z roku 2022. Tyto zprávy však nesplňují požadavky zákona o azylu a výše uvedené směrnice. Již pro tento nedostatek tak padá domněnka bezpečnosti Turecka a není možné aplikovat § 2 odst. 2 vyhl. č. 328/2015 Sb.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, z něhož citoval a zdůraznil, že situaci Kurdů v Turecku se v napadeném rozhodnutí věnoval a zajistil si dostatek informací, které se této problematice věnují. Žalovaný neshledává odůvodněné obavy žalobce z pronásledování z důvodu příslušnosti ke kurdskému etniku. Na podporu tohoto závěru žalovaný odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. NSS dovodil, že nesnáze Kurdů v Turecku sice existují, ale nedosahují bez dalšího intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, příp. vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Z ustálené judikatury vyplývá, že nelze přisvědčit názorům, že by kurdští příslušníci byli v Turecku na celém území státu běžně a závažně pronásledováni tak, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dále uvedl, že žalobce při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu i následně provedeném pohovoru sdělil, že do roku 2019 byl členem politické strany HDP,

ale nyní je již pouze sympatizantem této strany a není členem žádné jiné politické strany ani skupiny. Rovněž výslovně uvedl, že po svém odchodu ze strany HDP v roce 2019 již neměl žádné potíže s tamními bezpečnostními složkami, na místní policejní stanici byl pouze vyzván k objasnění důvodů svého odchodu ze strany a následně bez dalšího propuštěn. Správní orgán se tedy problémy v letech minulých, spojenými se členstvím žalobce v politické straně HDP dále nezabýval, neboť je zcela evidentní, že politické přesvědčení žalobce nebylo hlavním motivem k vycestování z vlasti několik let po ukončení jeho členství ve straně HDP a jediných aktivit v tomto směru. Tu i sám žalobce potvrdil svým sdělením, že vlast opustil zejména kvůli potížím v souvislosti s jeho kurdským původem, resp. ekonomickými problémy v jeho důsledku, kdy podle něj mu ve vlasti není umožněno získat dobré zaměstnání a neužívá tak svou širokou rodinu, v níž je jediným pracujícím. Svou špatnou ekonomickou situaci také žalobce uvedl jako jediný důvod k vycestování z vlasti už při svém zadržení policií na území ČR, potažmo v policejním protokolu o výsledku účastníka správního řízení. Žalobce v provedeném pohovoru současně zmínil skutečnost, že se ke své cestě do Evropy rozhodl až po společném sezení s rodinou, kdy měli dojít k závěru, že v případě získání povolení k práci v Evropě, by mohl svou rodinu finančně zajistit. Dle žalovaného je tedy zcela zjevné, že motivací žalobce k odchodu z vlasti byla zejména ekonomická situace jeho rodiny, potažmo snaha legalizovat si udělením mezinárodní ochrany svůj další pobyt v ČR, resp. spíše v Německu, pro které se zjevně připravoval i z hlediska studia německého jazyka, a vykonávat zde výdělečnou činnost, aby rodinu zajistil, spíše než jakékoli jím uváděné potíže. Žalobce v zemi původu nejméně od roku 2019 nijak aktivně neuplatňoval svá politická práva a svobody, nemohl být z tohoto důvodu ani pronásledován ve smyslu zákona o azylu, což ostatně i potvrdil sdělením o ukončení jeho souvisejících problémů v roce 2019. Z jeho vyjádření také vyplynulo, že nikdy během svého života v Turecku nebyl zatčen, souzen či vězněn a že mu ani v případě návratu do vlasti dle jeho vlastních slov nehrozí žádné bezprostřední, konkrétní a přímé nebezpečí.

5. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
6. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.r.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.r.s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 30. 11. 2022. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním občanem Turecké republiky, je kurdské národnosti, vyznává islám. Je sympatizantem strany HDP a není členem žádné politické strany ani skupiny. Své členství v politické straně HDP ukončil v roce 2019. Je svobodný, bezdětný. Posledním místem bydliště ve vlasti bylo město Čermík. Turecko opustil 24. 11. 2022. Cestoval v kamionu až do ČR, kde byl zadržen policií. Turecko opustil bez cestovního dokladu. Správnímu orgánu nepředložil žádný doklad totožnosti. K důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce sdělil, že jsou rasistické a váží se na události HENDEK v Turecku. Jako Kurd žije pod neustálým tlakem ze strany státu. V souvislosti s účastí na demonstraci HENDEK byl asi čtyřikrát předveden na policejní stanici k výsledku, tam jej ponižovali a zbili. Po dvou dnech pak byl propuštěn. Během výsledku na policii se jej tázali, z jakého důvodu se pochodu či mítinku účastní. Výslech proběhl na okresní policejní stanici v Čermíku. Na svou situaci si nikde nestěžoval,

žádnou pomoc nevyhledal. Po napadení policií u výsledku šel k lékaři, který jej sice ošetřil, ale lékařskou zprávu mu odmítl vydat z důvodu, aby si nemohl stěžovat. Nikdy nebyl trestně stíhán. S rodiči a sourozenci žil ve městě Čermík, kde až 80 % obyvatelstva tvoří Kurdové. Během svého pobytu v Antalyi žádné problémy neměl. Po dohodě s rodinou vycestoval do Evropy. Měl finanční potíže. Na zaplacení cesty mu přispěl strýc, u něhož pracoval v Antalyi a něco měl uspořeno. Kromě potíží kvůli svému kurdskému původu neměl žádné jiné problémy týkající se uplatňování politických práv a svobod, rasy, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politického přesvědčení. Nebyl trestně stíhán ani souzen a neměl žádné jiné, mimo již uvedených, problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami. V případě návratu do vlasti mu přímo žádné nebezpečí nehrozí. Od mezinárodní ochrany v ČR očekává to, že mu zde bude umožněno žít, pracovat, oženit se a založit rodinu. Soud dále v podrobnostech odkazuje na zjištění z pohovoru s žalobcem, jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná. Žalobce nedoložil žádné dokumenty, doklady či jiné materiály, které by stvrdily co do obsahu jeho výpověď. Nechtěl ani využít svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Po ukončení pohovoru žalobce využil svého práva na zpětné přetlumočení celého protokolu o pohovoru za účelem jeho kontroly.

8. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzenými důvody žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a odchodu z vlasti jsou zejména jeho údajné problémy kvůli kurdskému původu a pociťovaný útlak ze strany státu v souvislosti s působením v politické straně HDP.
9. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP-Turecko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav červenec 2022, ze dne 8. 7. 2022, Informace MZV ČR č. j. 125094-8/2022-LPTP, ze dne 30. 9. 2022 a Informace Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, Ekonomický výhled OECD – Turecko, ze dne 13. 9. 2022.
10. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
11. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
12. V rozsudku ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Azs 45/2008-67 se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, jak lze vykládat § 12 písm. a) zákona o azylu, resp. co spadá pod politická práva, za jejichž uplatňování je pronásledování v zemi původu azylově relevantní podle uvedeného ustanovení. V usnesení č. j. 8 Azs 352/2018-46 se Nejvyšší správní soud zabýval i naplněním kritéria pronásledování pro uplatňování politických práv podporou strany HDP v Turecku. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pouhá politická podpora této strany důvody pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu nezakládá. Ani v posuzované věci žalobce není členem této strany, pouze ji podporuje. Žalobce při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a během pohovoru sdělil, že byl členem politické strany

HDP do roku 2019, nyní je již pouze sympatizantem této strany a není členem žádné jiné politické strany ani skupiny. Rovněž výslovně uvedl, že po svém odchodu ze strany HDP v roce 2019 již neměl žádné potíže s bezpečnostními složkami, byl jimi pouze vyzván k objasnění důvodů svého odchodu ze strany na místní policejní stanici a následně bez dalšího propuštěn. Soud sdílí názor žalovaného, že politické přesvědčení žalobce nebylo hlavním motivem jeho vycestování z vlasti několik let po ukončení jeho členství ve straně HDP, z jeho výpovědi vyplynulo, že vlast opustil zejména kvůli potížím v souvislosti s jeho kurdským původem, resp. ekonomickými problémy jeho důsledku, kdy dle jeho tvrzení mu ve vlasti není umožněno získat dobré zaměstnání a neuživí tak svou širokou rodinu, v níž je jediným pracujícím. Svou špatnou ekonomickou situaci žalobce uvedl jako jediný důvod k vycestování z vlasti už při svém zadržení policií na území ČR do protokolu o výsledku účastníka správního řízení. Z jeho výpovědi rovněž vyplývá, že se k cestě do Evropy rozhodl po společném sezení s rodinou, kdy měli dojít k závěru, že v případě získání povolení k práci v Evropě by mohl svou rodinu finančně zajistit. Závěru žalovaného, že je tedy zcela zjevné, že motivací žalobce k odchodu z vlasti byla zejména ekonomická situace jeho rodiny, potažmo snaha legalizovat si udělením mezinárodní ochrany svůj další pobyt v ČR, resp. spíše v Německu, kam měl namířeno a vykonávat výdělečnou činnost, aby rodinu zajistil, spíše než jakékoliv jím uváděné potíže, nelze nic vytknout. Závěr žalovaného, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, je správný a v podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

13. Co se týká podmínek udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, krajský soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 36/2018-119, č. j. 1 Azs 358/2019-42. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že případné obtíže tureckých Kurdů nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Námitky žalobce, že se žalovaný nezabýval aktuální stále se vyvíjející politickou situací v Turecku a jejího dopadu na kurdskou etnickou menšinu, soud nesouhlasí. Krajský soud naopak dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný odkázal na množství informací o Turecku (veškeré dokumenty jsou obsahem správního spisu), které potvrzují různé nesnáze vycházející z rozepří, které doprovází praktické soužití etnických menšin a většin ve všech státech světa. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že Kurdové v Turecku nečelí pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Situace žalobce není výrazně specifická oproti tomu, čemu v Turecku čelí jiní příslušníci kurdské menšiny a nejedná se tedy o pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Soud v podrobnostech odkazuje na závěry žalovaného na str. 3 – 4 napadeného rozhodnutí, s nimiž se zcela ztotožňuje.
14. Soud shodně jako žalovaný dále dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobce o okolnostech jeho pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jeho motivu k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že

pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

15. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
16. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – strana 8 - 10 - žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Nebylo rovněž zjištěno, že by žalobce měl v době svého pobytu ve vlasti či mohl mít po svém návratu do země původu jakékoliv problémy s tureckými státními orgány. Nelze rovněž dospět na základě zjištěných okolností k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu ve smyslu článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pokud jde o žalobcem akcentované špatné postavení kurdské menšiny, je nutno poukázat na to, že Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval situací kurdské menšiny v Turecku i činností legální strany HDP a dospěl k závěru, že případné obtíže spojené s příslušností k uvedené etnické skupině a ke zmíněné politické straně (což ovšem není případ žalobce, který uvedl, že není členem uvedené strany) nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení č. j. 3 Azs 7/2015-31, usnesení č. j. 9 Azs 250/2015-23). Okolnosti týkající se stavu lidských práv, postavení kurdské menšiny a systému politických stran plynou i ze zpráv založených ve správním spise. Skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny a sympatizantem strany HDP, není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na příléhavé závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Současně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
17. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 10.08.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně